

af enahanda fastighet, hvars taxeringsvärde uppgår till 1,500 kronor, men understiger 3,000 kronor, må utgöra endast half tilläggsbevillning.

Om remiss till bevillningsutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1895.

Ollas A. Ericsson.

I motionens syfte instämma:

B. P. Ersson.

Anders Olsson
från Ornakärr.

N:o 45.

Af herr **J. A. Lundström**, *ang. tillägg till gällande förordning om kommunalstyrelse på landet, i syfte att kommunalnämndens ledamöter skola årligen inom sig utse en kassaman.*

Enligt § 38 i kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet, tillhör det kommunalnämnden att hafva tillsyn öfver kommunens gemensamma egendom, kassor och tillgångar. Enligt § 44 i samma förordning utser kommunalstämman bland nämndens ledamöter en ordförande och en vice ordförande att tjenstgöra för den tid de blifvit såsom ledamöter invalde. Slutligen föreskrifver § 56, att enhvar ledamot af kommunalnämnden ansvarar gemensamt med de öfriga för de medel nämnden under sin förvaltning haft, äfvensom de säkerhetshandlingar mot hvilkas antaglighet han icke till protokollet gjort anmärkning.

Vid tillämpningen af dessa lagbestämmelser uppkommer, som känt är, det förhållande, att de personer, som af kommunalstämman väljas till

ledamöter i kommunalnämnden, utan deras hörande sättas i ansvarighet för medel, hvilka förvaltas af den af stämman utsedde ordföranden, vid hvilkens utseende nämndens ledamöter ej ega annan talan än den, som i öfrigt tillkommer dem vid kommunalstämman.

Erkännas må, att de fall, der kommunalnämndens ledamöter på grund af oegentligheter utan deras förvällande fått ersätta kommunalmedel, kunna räknas till undantagen. Likväl torde ej bestridas, att sådana fall förekommit, samt att de under senaste tiden visat tendens att ökas. Någon ändring i föreskrifterna om tillsättningen af kommunernas kassaman torde med anledning häraf böra ske.

Lämpligast borde ansvarighetspligten vara frivillig, i det att den kommunala uppborrdsmannen — i likhet med statens — stälde godkänd borgen för sin förvaltning. Men då de kommunala uppdragen torde anses böra framgent bibehålla karakteren af förtroendeuppdrag, torde åstadkommandet af en föreskrift i antydda rigtning möta för stora svårigheter.

Rätten att utse nämndens ordförande och vice ordförande torde äfven knappast kunna förflyttas från kommunalstämman till nämnden.

Deremot skulle nämndens ledamöter erhålla en rätt, som torde stå i öfverensstämmelse med deras gemensamma ansvarighet, derest på lämpligt ställe i förordningens bestämmelser om nämnden införes sådan föreskrift, att de skola för hvarje år inom sig utse den person, hvilken har att fungera såsom dess kassaman. Vid ett sådant val komme ju i de flesta fall den af stämman utsedde ordföranden att erhålla uppdraget, dock egde nämnden uti det årliga omvalet ett visst korrektiv, för den händelse de under fyraårsperioden finna ett ombyte af kassaman vara erforderligt.

Jag tillåter mig därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta ett sådant tillägg å lämpligt ställe i Kongl. förordningen om kommunalstyrelse på landet, att kommunalnämndens ledamöter skola för hvarje år inom sig utse en kassaman.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 26 januari 1895.

J. A. Lundström.